

A magvető példázata Példázatok 1. rész

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2021.08.22.

Ige: Mt 13,1-23

Jn 15,16 Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjetekek és gyümölcsöt teremjetekek, és gyümölcsötökek megmaradjon, hogy bármit kértekek az Atyától az én nevemben, megadja nektekek.

Kedves Testvérekek!

Bev.: A mai napon egy új igehirdetési sorozatot kezdünk el. Jézus példázatai közül veszünk néhányat. Ha jól számoltam össze, akkor a Bibliában Jézusnak 35 példázataról számolnak be az evangélisták. Ezek közül szeretnénk 9 példázatról igehirdetésekben szólni a következő vasárnapokon.

Ahogy azt a felolvasott igéből hallottuk is, ma a magvető példázataról szeretném, ha együtt tudnánk gondolkodni. És azt is szeretném, ha Isten Szentlelke e történet által elvégezné bennünk munkáját. Mielőtt azonban rátérnénk a példázatra, szükséges néhány dolgot általánosságban elmondani.

1. Máté evangélista evangéliumát elsősorban honfitársainak, a júdeai zsidóságnak fogalmazza meg. Ezért olvashatunk az evangélium legelején nemzetség táblázatot, vagyis Jézus részletes családfáját felsoroló, ismertető részt. Ezért olvashatunk Máté evangéliumában több, jellegzetes ószövetségi utalást. Ezeket az utalásokat a zsidó hallgatóság és azok, akik olvasták az evangéliumot, nagyon jól ismerhették, hiszen a zsinagógákban minden kisfiú 6 éves kortól oktatásban vett részt. Az írástudók nagyon részletesen tanították és magyarázták nekik az Ószövetséget.

2. Nagyon fontos megjegyezni azt is, hogy az említett 35 példázat felét Máté evangélista írja le. Két példázatot az evangélium elején olvashatunk. Majd a 13 fejezetben összesen 7 példázat szerepel. És ettől kezdve nagyon sokszor már csak példázatokban tanítja Jézus a sokaságot.

Valami fontos dolog történt, ami miatt Jézus ettől kezdve másképp kezdett tanítani. Az első 12 fejezetben sokkal közvetlenebb módon beszélt Jézus a sokasággal, mint utána. A változás okát a 12. fejezetben találjuk: Jézus irgalmasságot gyakorol szombaton, a nyugalom napján, és ezt nem tudják elfogadni a farizeusok.

Először a tanítványaival egy gabonaföldön megy keresztül szombaton, és tépdesik a kalászokat, és a kimorzsolt szemekkel ütök el az éhüket. De ez tilos volt a nyugalom napján, mert munkának számított. Jézus határozottan kijelenti, hogy „Ha pedig értenétekek, mit jelent ez: „Irgalmasságot akarok, nem áldozatot”, nem ítéltétekek volna el azokat, akik nem vétkeztekek. Mert az Emberfia ura a szombatnak.”

Majd ugyanazon a napon bement egy zsinagógába, ahol meggyógyított egy sorvadtt kezű embert. Ekkor is az irgalmasságot emelte ki a nyugalomnappal szemben.

Utána, hogy teljes legyen a farizeusok felháborodása, meggyógyított egy vak és néma megszállottat.

A sokaság Dávid Fiának nevezi Őt, vagyis a megígért Messiást látják Jézusban. A farizeusok pedig azzal vádolják, hogy Belzebubbal űzi ki az ördögi erőket a beteg emberből. Ezzel a farizeusok a Szentlelket káromolják, az Isten Lelkéről állítják azt, hogy ördögi erő. Ez pedig már nem tartozik a bocsánatos bűnök közé. **Ez olyan törés volt, amitől kezdve Jézus főleg példázatokban tanította a sokaságot.**

3. Jézus tehát azt választotta, hogy példázatokon keresztül fog elmondani nagyon fontos igazságokat Isten országáról. A példázatokban mindig van egy ismert dolog, amivel párhuzamba állítja azt az igazságot, amit meg akar magyarázni. Egy történetben egymás mellé teszi az ismerős szituációt és az isteni igazságot és kijelentést.

A magvető példázata mindenki számára ismerős élethelyzetet elevenít fel. Ahogy mesélte Jézus ezt a történetet, mindenki maga előtt látta saját magát, vagy a szomszédját, amint éppen a barázdákban lépkedve, a kötényébe belemarkol, és szétszórja a búzát, vagy az árpát.

Ebben a történetben – ahogy az életben is – az a lényeg, hogy milyen lesz a vetés eredménye, hogy aratáskor végül mennyi gabonát tud a gazda majd betakarítani?

Megtudjuk azt, hogy az elvetett, elszórt magok négyféle talajba estek: **az útfélre** (4. v.), **sziklás helyre** (5. v.), **tövisek közé** (7. v.) és **a jó földbe** (8. v.). A négyféle talajt úgy sorolja fel Jézus, hogy az

első és az utolsó a két véglet, ami előfordulhat: az egyikben ki sem kel a mag, míg a másikban bőséges, százszoros termést hoz.

I. A **útfélre** esett magokat már azelőtt megeszik a madarak, hogy azok akár csírázásnak indulhattak volna. Teljesen felesleges volt az értékes magot a keményre taposott gyalogútra szórni. Nem is értjük, hogy miért nem vigyázott jobban az a földműves, hogy oda semmiképpen se szórjon vetőmagot.

II. A **sziklás, köves helyre** esett magoknak először úgy tűnik, hogy van esélyük a növekedésre, hiszen nagyon könnyen, szinte azonnal kihajtottak és növekedésnek is indulnak. De ez csak a látszat. A valóság sajnos az, hogy a gyökereknek túlságosan sekély a talaj, ezért nem tudnak megkapaszkodni, és nem jutnak vízhez a kövek között. Amikor a Nap kisütött, akkor a forróságban hamar megperzselődtek és kiszáradtak, elpusztultak.

Nem kellett túl sok idő ahhoz, hogy kiderüljön, ide is felesleges volt magot szórni. Ez is csak a vetőmagok elpazarlása volt.

III. A magok harmadik része **tövisek közé**, vagyis gyomos területre hullott, de ezt akkor nem lehetett látni. Csak később, amikor a jó magok és a gyommagvak elkezdtek növekedni, akkor derült ki, akkor vált láthatóvá, hogy hamarosan baj lesz. A gyom ugyanis sokkal gyorsabban növekedett, és megfojtotta, elnyomta a jó magvából kikelt növényeket.

Először reménységgel lehetett nézni ezeket a növényeket, de menet közben már látszódott, hogy ezeket a magvakat is teljesen feleslegesen vetette el a magvető.

IV. Végül ott vannak azok a magvak, melyek a **jó földbe** hullottak. Ezek szépen kihajtottak, jól meggyökeresedtek, erőteljesen növekedtek, és végül gazdag termést hoztak. Legalább harmincszoros termést arathatott a magvető. De volt, ahol elérte a hatvanszoros hozamot a termés, és volt olyan mag is, mely százszorososan visszaadta a földművesnek a befektetett munkáját.

4. Testvérek! Úgy hiszem, ismerjük jól ennek a példázatnak a jelentését, hiszen Jézus maga magyarázza meg a tanítványai számára. Ezért én csak röviden szeretnék erről most beszélni.

Jézus ezzel a példázattal tulajdonképpen arról szeretné tanítani az őt hallgató sokaságot és a tanítványokat, hogy milyen nyitottsággal vagy éppen elutasítással lehet figyelni az igehirdetést, vagy olvasni a Szentírást. Vannak olyanok, akik teljesen közönyösen hallgatják Jézus beszédeit, igehirdetését, prédikációját. Őket hasonlítja a gyalogúthoz. Ezeknek a szíve olyan kemény, mint a letaposott útfél.

Az ő szívükbe az Ige nem tud meggyökerezni, sőt, mielőtt kihajtana, a gonosz már elragadja azt, ami a szívükbe van vetve.

Az igehallgatók következő csoportja, akiknek a szívében gyorsan növekedésnek indul az Ige. Ők örömmel és lelkesedéssel hallgatták az Igét, de a lelkesedésük ugyanilyen gyorsan el is párolog, és semmi eredménye nem lesz. Ennek a második csoportnak az élet nehézségei jelentik azt a veszélyt, ami tönkreteszi a szívükben Isten Igéjét, és az életük nem lesz jobb.

A harmadik féle hozzáállás Isten Igéjéhez az, amikor az ember szíve teli van olyan dolgokkal, melyek előbb vagy utóbb megfojtják a hallott Igét. Ezeket az embereket úgy lehet jellemezni, hogy náluk mindig van fontosabb, mint Isten országa.

És természetesen ott van a jó föld. Vagyis ott vannak azok az emberek, akik hallják az Igét, megértik az Igét, és igyekeznek úgy élni, ahogy megértették az Igében. Ez az igyekezet pedig látható abban, hogy 30, 60 vagy 100-szoros termést hoznak.

5. Kedves Testvérek! A magvető példázatát három evangéliumban is olvashatjuk. Lukács evangélista leírása a legrövidebb. Márk evangélista éppen fordított sorrendben írja le a példázat utolsó mondatát, mint Máté. Márk leírását még az is jellemzi, hogy a példázat és a magyarázata között csak egy-két átvezető mondat van.

Máté evangélista leírása a leghosszabb a három közül, és ahogy mondtam ő a zsidó honfitársainak írja evangéliumát. Ebben a példázatban megfigyelhetjük azt, hogy a példázat és annak magyarázata keretbe foglal egy középső részt.

Ezt a középső részt akarja Máté kihangsúlyozni azzal, hogy keretbe foglalja. Ilyen keretszerkezettel az Ószövetségben nagyon sokszor lehet találkozni. Ami középen van, általában az a leghangsúlyosabb. Nézzük meg, hogy Máté mit szeretne nagyon hangsúlyossá tenni!

Ennek a példázatnak a közepén ezeket olvashatjuk: ¹³**Azért beszélek nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, és nem értenek,** ¹⁴**és beteljesedik rajtuk Ézsaiás jövendölése: „Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjétek!** ¹⁵**Mert megkövé-**

redett e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”

6. Testvérek! Ez a példázat **egyszerre jelenti a lehetőséget arra, hogy minden ember meghallja Isten Igéjét**, és gyümölcsstermő életet éljen. És **jelenti annak a lehetőségét is, hogy bizony Isten ítélete már jelen van**, és nem fog mindenki Isten Fiában, Krisztusban hinni. Vannak, akiknek megadatik, vagyis Isten megadja, hogy megtérjenek és higgyenek, másoknak pedig nem adatik meg, tehát Isten nem adja meg a megtérés lehetőségét.

A magvető látszólag nagyvonalúan, pazarló módon szórja a magot, és nem csinál abból ügyet, hogy a magok egy része a gyalogútra, a köves, sziklás helyekre és a tövises és gyomok közé esett. Ez a nagyvonalúság szintén az Úr irgalmáról beszél.

Isten nemcsak azoknak hirdeti az Igét, akik biztosan jól fogják fogadni azt, és gyümölcsstermő életet fognak élni, hanem mindenkinek. Így **mindenki lehetőséget kap arra, hogy hallja és befogadja az Igét. Isten irgalma nagyvonalú.**

Ugyanakkor az irgalom és a nagyvonalúság nem jelenti azt, hogy nem lesz ítélet. Lesz, akiken beteljesedik a próféta jövendölése: hallják Isten beszédét, de nem fogják érteni azt, ezért nem lesz lehetőségük megváltoztatni az életüket.

Gyakorlatilag pontosan ez történt a farizeusokkal is. Ők voltak azok, akiknek az életét az útfélhez, a kőkeményre taposott gyalogúthoz lehetett hasonlítani. Velük szemben ott voltak azok, akik nyitott szívvel és teljes érdeklődéssel hallgatták a tanítást, és igyekeztek gyümölcsstermő életet is élni. És persze a sokaságban voltak olyanok is, akik nagy lelkesedéssel fogadták Jézus tanítását, de nem voltak kitartóak, és előbb vagy utóbb hátat fordítottak Krisztusnak.

7. Befejezésül az elhangzottakból azt szeretném kihangsúlyozni, hogy mennyire nagyszerű lehetőség az, hogy most még mindenki szabadon hallhatja az Igét, és még van lehetősége arra, hogy szíve és élete jó termőföld legyen az Úr Igéje számára. Most még tart a kegyelem, jelen van az életünkben Isten irgalma, és hallhatjuk. És megérthetjük, hogy mi a terve és szándéka életünkkel Urunknak.

János evangélista Jézus szavait így jegyezte fel:

Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kérte az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

Ez azt jelenti, hogy Ő kiválasztott téged is. Neki terve van veled is! Azt szeretné, ha gazdagon gyümölcsöző életet élnél az Ő dicsőségére! Ebben akar megáldani Téged! Halld meg Urunk szavát! Ismerd meg az Ő tervét! És fogadd el az Ő áldását! Amen.

Loment Péter lelkipásztor